

70. születésnapját ünnepelte

Vasas István okl. kohász üzemmérnök, okl. közgazdász 1949. augusztus 13-án született Ózdon. Középiszkolai tanulmányait Kazincbarcikán, az Irinyi János Vegyipari Technikumban végezte 1964–1967 között. 1970-ben a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó és Fémipari Főiskolai Karán metallurgus üzemmérnöki oklevelet szerzett.

Ezt követően az Ózdi Kohászati Üzemek Műszaki Ellenőrzési Főosztályán dolgozott egy évig. 1971-ben a Borsodnádasi Lemezgyár Technológia Főosztályára kapott meghívást, ahol technológusként alkalmazták. A gyár vezetése az 1970-es évek elején, a jól működő acélgyártás bázisán, az öntészeti tevékenység bevezetése mellett döntött. A három lépésben végrehajtott fejlesztésben (héjformázású gyártósor telepítése, furán formázású gyártósor telepítése és a vízüveges magbaformázó gyártósor telepítése), már az Acélmű és Öntöde munkatársaként, tevékenyen részt vett. Eredményes munkássága elismeréseként 1984-ben kinevezték az Acélmű és Öntöde helyettes vezetőjének.

A munka mellett 1986–1991 között a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen közgazdász oklevelet szerzett. A rendszerváltozás negatív gazdasági hatására a Borsodnádasi Lemezgyár megrendelése is elfogytak, a gyár felszámolás alá került. A kialakult helyzetben az ÖKÜ megmaradt termelőegységeiből – német befektetők bevonásával – létrejött OSTAG Pénzügyi Főosztályán vállalt munkát. Feladata a részvénytársaság napi likviditásának biztosítása volt. Munkája folyamán számos bankkal került szoros kapcsolatba. A német befektetők kivonulását követően állásajánlatot kapott az MHB Rt. Ózdi Igazgatóságától, amit elfogadott és öt évig hitelezési és pénzügyi tanácsadási területen dolgozott az MHB Rt. alkalmazottjaként. Ezalatt a Bank nagy üzletfeleinek pénzügyi helyzete drasztikusan romlott és így ismét állásváltóztatáson kellett gondolkoznia. Egy lakóhelyváltozással is járó döntéssel újra szeretett szakmájában helyezkedett el, egy öntöde igazgatójaként. Egy év elteltével nyilvánvalóvá vált, hogy kellő gazdaságpolitikai háttértámogatás hiányá-

ban a hazai acélöntészet sorsa nem sok jóval kecsegtet. Ezért véglegesen a pénzügyi területen történő munkavégzést választotta, egészen a 2013-ban történt nyugdíjba vonulásáig.

Az OMBKE-nek 1975. január 1-től tagja. Az Öntészeti Szakosztály borsodnádasi helyi csoportjának alapító tagja volt. Kezdetben titkára, majd megszűnéséig elnöke volt a helyi csoportnak.

Balázs Tamás okl. kohómérnök 1949. augusztus 20-án született Sopronban. Édesapja Balázs Fülöp, szintén kohómérnök, aki a magyarországi színesfémkohászat fejlesztésének meghatározó alakja volt. Testvére, László is okleveles kohómérnök 2010-ben orvos felesége elhunytával megözvegyült, jelenlegi felesége, Judit, szintén okleveles kohómérnök.

1968-ban, a budapesti József Attila gimnáziumban francia szakos érettségizett. Az NME kohómérnöki karán 1973-ban az alakítástechnológiai szakon jeles diplomával végzett.

Az egyetem elvégzése után egészen nyugdíjba vonulásáig a Csepeli Fémmű különböző területein dolgozott. Először, mint technológus, a diplomamunkája témáját folytatva a színesfém szalagok – folyamatosan öntött és meleghengerlés nélküli – technológiájával foglalkozott.

1978-ban a vállalat fejlesztési-beruházási területére került, ahol irányításával fejeződött be a Csepeli Fémmű két nagy beruházása: Csepelen 1,5 milliárd Ft értékben, és közel 1 milliárd Ft értékben a móri, elektródagyártással foglalkozó gyáregységben. Ennek során Csepelen megújult a rézhengerhuzal-gyártás (Dipforming); létrejött a melegalakítás nélküli színesfémszalag-gyártás; új vákuumöntöde létesült, és korszerűsödött a lágymágneses elektrotechnikai acél-szalagok gyártása. Móron ESAB-licensz alapján új elektródagyár létesült.

1981-ben a Hengerműgyár gyáregységvezetője lett, ahol feladata az előbb részletezett, e területet érintő fejlesztések eredményeinek napi gyakorlatba való bevezetése volt. Jelentős termelésfelfutást értek el különösen a tőkés export terén. Még az USA piacá-

ra is sikerült tartósan betörni. Különleges termékeik voltak: pénzérme, töltenyhüvely és -lövedék, -rugó, jól mélyhúzható szalagok.

1985-ben a Csepeli Fémmű Kutató-és Fejlesztési Intézetének vezetésével bízták meg, ahol a technológiafejlesztési feladatokon kívül a kézi- és ellenálláshegesztő-anyagok, a vákuummetallurgia, a hideg plattírozás, a rézfinomítás, -elektrolízis, mágneses anyagok, fémüvegek, memóriaötvözetek témájában folyt kutatómunka. Magyarországon az elsők közt létesült pásztázó elektronmikroszkóp (SEM és EDAX). Az intézet rendelkezett Kísérleti Üzemmel, ahol különleges fémötvözetű anyagok félüzemi gyártása is folyt.

1991-ben a Csepeli Fémmű Minőségbiztosítási igazgatója lett, hozzá tartozott egy akkreditált laboratóriumi szervezet (nedveskémia, spektrálkémia, mechanikai-, metallográfiai-, mágnes-és röntgenlaboratórium). Irányításával szerezte meg a Fémmű (Dip-Forming üzem) Magyarországon az 1. számú 9002-es ISO-minősítést és Móron az Elektródagyár a 2. számú oklevelet.

2000-ben megbízták az Acélszalag-üzletág válságkezelésével, feladata a nehéz helyzetbe került Fémműből kiválva új tulajdonosi lehetőségek előkészítése volt. Ügyvezetésével magyar és orosz tulajdonosi lehetőségek merültek fel, azonban a piaci körülmények miatt ezek meghíúsultak.

2003-ban végelszámolóként ment nyugdíjba.

Szakterülete: a rézötvözetek képlékeny alakítása, lágymágneses szalagok gyártása és feldolgozása, valamint a minőségbiztosítás.

2005-ben megalakította a First Metal Kft.-t, amely színesfém-kereskedelem mellett szaktanácsadással is foglalkozott; jelenleg egyéni vállalkozásában egy nemzetközi cég tanácsadója.

Az OMBKE-nek 1974-től tagja, előbb Fémkohászati Szakosztály csepeli helyi szervezetének elnöke, később (a mai napig) a Szakosztály alelnöke.

Több egyesületi és miniszteri elismerés mellett Szent Borbála-kitüntetést is kapott.

A Magyar Minőség Társaság alapító tagja, és egykori igazgató tanácsi tagja.

2010-től a BKL Kohászat felelős szerkesztőjeként egyik fő feladatának tekinti kohászathoz elkötelezetteknek – különösen fiataloknak – publikációs lehetőséget biztosítani.

Szélíg Árpád 1949. szeptember 5-én született Csepelen. A Jedlik Ányos Gimnáziumban érettségizett 1968-ban. Érettségi után Dunaujvárosban a Főiskolán szerzett metallurgus üzem-mérnöki diplomát 1971-ben.

A Dunai Vas-műben az Acél-mű Martin üzemében helyezkedett el, ahol különböző beosztásokban, a martin- és elektroacél-gyártás területén dolgozott.

1980-ban a Dunaujvárosi Főiskolán folytatta munkásságát mint szakoktató. Kezdetben a nyersvas- acélgyártás és fémkohászat tárgyak gyakorlati óráit vezette, majd később adjunktusként már elméleti órákat is tartott. 1988-ban szerzett kohómérnöki diplomát a Miskolci Egyetemen.

1991-ben a Dunai Vasmű Kutató Intézetében helyezkedett el, ahol a konverteres acélgyártás és a folyamatos öntés technológiai kérdéseit vizsgálta. 1994-ben az újonnan alakult Acélművek Kft. Metallurgiai Főmérnökségén helyezkedett el, ahol 1999-től főmetallurgus beosztásban felügyelte a kft. teljes metallurgiai vonalát. Fő érdeklődési területe volt a konverteres acélgyártás és a folyamatos öntés. Ezen témákban több cikket is publikált, konferenciákon előadást tartott. A FAM termelékenységek növelését megvalósító projektben tevékeny szerepet vállalt és a műszaki fejlesztés megvalósítása után az öntött brammák minőségét vizsgáló és a hibák elemzését, matematikai modellezését végző team vezetője volt. Az Acélművek Kft. termelési- és szerződés-kötési folyamatainak számítástechnikai alapjait biztosító „Minőségkód és VGYU rendszer” megalkotásában tevékenyen részt vett, majd a rendszer üzemeltetését és továbbfejlesztését vezette. A privatizáció után az újonnan alakuló Technológiai Igazgatóságon dolgozott technológiai vezető mérnök beosztásban. Felügyelete alá tartozott az ISD DUNAFERR teljes technológiai vonala. Vezetése alatt elkészült a kombinát teljes technológiai vonalát felölelő, havi rendszerességgel készülő műszaki jelentésrendszer számítástechnikai megvalósítása. Ebben a beosztásban dolgozott 2010-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Dr. Kovács Károlyné dr. Németh Livia okl. kohómérnök 1949. szeptember 22-én született Miskolcon.

A miskolci Zrínyi Ilona Gimnázium

angol tagozatára járt, majd 1973-ban az NME Kohómérnöki Karán szerzett vas- és fémkohász ágazatos oklevelet. Végzés után az NME Szervetlen és Elemző Kémiai Tanszékén helyezkedett el, mint tudományos ösztöndíjas gyakornok. Későbbiekben különböző névváltozásokon ment át a tanszék: Analitikai Kémiai Tsz, majd Kémiai tanszék, ami a Fizikai Kémiai Tanszékkel való összevonása során keletkezett. Ez az első munkahely egyben az egyetlen is jelentette, innen ment nyugdíjba. Végigjárta a különböző beosztásokat egészen a tanszékvezetői pozícióig.

Bekapcsolódva a tanszék oktató munkájába először kémiai laboratóriumi gyakorlatok vezetésében vett részt, majd számos előadást jegyezhetett és adhatott elő mindhárom szinten: a BSc, az MSc és a doktori képzésben. Elsősorban általános kémiai ill. analitikai jellegű tárgyak oktatása volt a kiemelt feladata, ezekre a kohász és bányász hallgatók százait oktathatta az évtizedek során. Nagyon szerette a tanítást, több új tantárgy kidolgozását és bevezetését végezte el; az anyagvizsgáló szakirány vezetője is volt. A mérési eredmények matematikai-statisztikai feldolgozásával is behatóan foglalkozott.

A kutatási munkája során is előtérbe kerültek a kohászati analitikai jellegű témák. PhD-minősítését a „Mikroötvözött acélok oldott és kötött börtartalmának új meghatározási módszere” című munkájával érte el 1994-ben.

Számos hazai és külföldi konferencián vehetett részt, ahol angol és német nyelven tartott előadásokat. Társszerzőkkel három jegyzetet és két könyvrészletet írt.

1972-ben kötött házasságot, férje dr. Kovács Károly okl. gépészmérnök. Két családos gyermeke van, jelenleg már három unokával büszkélkedhet.

Poteczin Imre 1949. október 24-én Budapesten született. 1964-ben a Mintakészítő Vállalatnál kezdte meg a mintakészítő gyakorlati munka elsajátítását, az elméleti ismereteket pedig a MÜM 7 (ma Ganz Ábrahám) szakiskolában. A

vizsgák sikeres letétele után 1967-ben a ISG Angyalföldi üzemében mint mintakészítő helyezkedett el. A katonai szolgálat után visszatért a Mintakészítő Vállalathoz, ahol csoportvezető lett, és fiatal kora ellenére 15-20 ember munkáját irányította.

Szakmailag is komoly munkákat készítettek, mint például a vízszivattyúház, gőzturbinaház, gépágy öntőmintái. Munkáját kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 1971-ben felvételt nyert a Bánki Donát gépipari technikumba, amit sikeresen elvégzett, és 1975-ben gépészmérnöki oklevelet vehetett át. 1974 áprilisában a Mintakészítő Vállalat műszaki osztályára helyezték mintakészítő technológusként.

1971-ben kötött házasságot, három gyermeket neveltek fel. Feleségét 45 év házasság után veszítette el.

1979-ben a TESZKO Gazdasági Társaságnál helyezkedett el, ahol több munkatársával együtt megalakították a mintakészítő csoportot, aminek vezetője lett. 1980-ban a TESZKO megszűnése után csoportjával a budapesti Alfa Szövetkezettel kötöttek szerződést, ahol tíz évig dolgoztak mintakészítőként. Munkájukat fémjelzi a fővárosban és egyéb helyeken az 1980-as években megkezdődött kandeláber, öntött kerítés, falikar, díszöntvény- felújítás és ezek öntéséhez szükséges öntőminták gyártása, melyek a mai napig díszítik a közterületeket. 1990-ben megalapította az M+M Mintakészítő és Műanyagfeldolgozó Kft.-t, aminek tulajdonosa és ügyvezető igazgatója lett. Az M+M Kft. a folyamatos műszaki fejlesztés során 2010-ben üzembe helyezte első CNC rendszerű megmunkáló központját öntőminták készítésére, amit további korszerű új gépek és berendezések telepítése követett.

2009-ben nyugdíjas lett, de a kft.-t azóta is vezeti, irányítja. Szerencsésnek mondhatja magát, mivel a kft.-t fia, Zoltán – aki jelenleg a műszaki irányítást végzi – viszi tovább a cég vezetését.

Az OMBKE-nek 1974 óta tagja. Az 1996-ban újjászerveződött mintakészítő szakcsoportban tevékenykedik. 2000-ben megválasztották a szakcsoport elnökének, mely tisztséget a mai napig ellátja. Egyesületi munkáját több elismeréssel jutalmazták: 2003-ban z. Zorkóczy Samu-emlékérmét, 2014-ben Söltz Vilmos-emlékérmét, 2015-ben az öntészeti szakosztályért emlékérmét kapott. 2004-ben az M+M Kft. által alapított Ganz Ábrahám-emlékérmét vehette át.

